

Verslag van Blondilicious

Voor een ieder die benieuwd is hoe wij onze EERSTE WAMPEX TOCHT hebben gelopen.

We zijn rond half 4 begonnen en ons start nummer was nummer 13. Dat geeft je al zo'n soort voorgevoel. Hmm. Na zo'n anderhalf gepuzzel op borden, tv en computerschermen op zoek naar route tips en tricks zijn we om 16.48u, na de groepsfoto, aan de wandel gegaan.

Eerst met knikkende knieën over houten vlonders in het meertje naar een vlot wat ons naar de overkant bracht en met nog meer knikkende knieën weer van het vlot af op van diezelfde wiebelige vlonders richting de kant. Vervolgens weer met z'n allen op een groter vlot naar de andere kant van het meer en weer met vlonders en treeplanken de kant op. Poehee dat was al best spannend en dat in de eerste 30 minuten. Maarja de tocht is niet voor watjes dus dooorrrrrr maar weer. Volg de rode lichtjes langs het water. Eerste stempel is binnen.

Nu weer puzzelen links-om is rechts-om en niet bovenaan beginnen maar juist onderaan. Over een bospad al weggetjes tellend gaan we weer door. Dit is leuk!! Gelukkig hebben we slimme meiden in ons team en komen we snel aan op het volgende stukje van de route. Het geluk zit ons mee dus volgen we de klavertjes 4. Zitten er stiekem toch klavertjes 3 tussen en dan ga je de verkeerde kant uit.

Ondertussen gaat het geluk over in ongeluk en komen we op de zwarte katten route. Met het kompas in de hand gaan we van coördinaat naar coördinaat. En zo glibberen we verder op onze tocht. Ondertussen een kleine stop om wat te veel aan kleren uit te doen want hoe donkerder dat het wordt, hoe warmer het wordt. We vervolgen onze route. De weg oversteken en langs het hek op lopen naar het volgende stukje bos. Ssssst, muisstil lopen we door het bos op zoek naar het geluid van de krekel. Hier linksaf, nee toch niet dat is een jankende kat. Rechtsaf dan maar. In de verte hoor je nog een vrolijk fluitende vogel dus daar moeten we ook niet heen.

We vervolgen het pad met de reflecterende nummerplaten. Dit zijn weer coördinaten en deze wijzen ons de weg. Nu komen we bij een sloot waar we via een kabel naar de overkant moeten. Je kunt ook met de schommelende planken naar de overkant. De keuze is aan ons. Aan de overkant gekomen volgen we de dwaallichtje en komen we aan bij het overdekte gedeelte. In de oude schuren zijn ruimtes ingericht met het harry potter thema. In zaal 1 moeten we zoeken naar rondvliegende sleutels. Één ervan is de juiste en die hebben we nodig voor code verderop.

In de volgende zaal moeten we toverdrankjes in de juiste volgorde zetten. Makkie. En weer krijgen we een code. Dan nog een spelletje toverschaak. Ooh hoe was dat ook alweer, dat zat in de film aan het begin. Denk denk. Ook weer gelukt. Als laatste de toverspiegel en ja hoor hier ook de code. Met de vier cijfers kunnen we via het raam ontsnappen uit het fort en vervolgen we onze weg naar de volgende

route: De dwaallichten route. We wandelen door de modder over het kale maisland richting een slootje waar we met een plank naar de overkant moeten. En vervolgens onze route met barcodes en nog meer planken over slootjes naar het volgende stuk. Sudoku puzzels oplossen, yes daar ben ik goed in. Ook hier zitten er weer coördinaten verstopt in de sudoku en we glibberen over het veld op zoek naar de volgende stop.

En ja hoor daar is ie weer. Met een vlot de sloot oversteken. Op het bord staat 1 vlot per team en maximaal 8 personen op het vlot. Voorzichtig stappen we met z'n zevenen op het vlot en denken om de juiste balans. Als we steady in het water liggen trekken we aan het touw om naar de overkant te komen. Met dat we aan het touw trekken raken we uit balans en met het nodige gegil en oehs en ahs liggen we onderste boven in de sloot. Van top tot teen drijfnaat!

Voor ons einde oefening. We hijsen ons op de kant en krijgen als troost een appeltje van de vrijwilligers bij de post. De taxi wordt gebeld en we staan nog even bij het kampvuurtje tot dat het busje er is. Ondertussen worden de schoenen leeg gekieperd en de tassen uitgeschut. WAT EEN AVONTUUR.

De taxi is er snel en de mannen maken zich grote zorgen want wij zijn wel heel nat. Er wordt karton op de zitting gelegd en er komt een stuk plastic over de achterste bank. Yo, instappen maar. De sfeer is nog steeds prima en we zetten het liedje "Busje komt zoo" in. Na een kort ritje zijn we weer terug op de camping en kunnen we onze super natte kleren uitdoen en gauw de droge kleren aan. Onder het genot van een lekker kopje soep zitten we nog even na te praten. Wat is er toch mis is gegaan?

We zijn tot de conclusie gekomen dat alles aan het ongeluksnummer lag en aan de waarzegster want die heeft ons voor het lapje gehouden. Dus als we volgend jaar weer meedoen hebben we met haar nog een appeltje te schillen.

Groeten Team Blondilicious

Jelle, Wietske, Pauline,
Nettie, Marieke, Janine en Helga

